

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

typetegninger til statshusmandshuse og arbejderboliger på landet, indeholder rum til wc, badeindretning m. m.

Jeg vender nu tilbage til en anden bestemmelse i ændringsforslag nr. 5, nemlig stk. 3 i § 6, der fastslår, at der, for så vidt angår mindre lejligheder, der opføres med udleje eller salg for øje, i reglementet kan optages bestemmelser, som sikrer en hensigtsmæssig planudformning under hensyn til lejlighedens tilsigtede brug. Denne bestemmelse vil vække tilfredshed i husmoderkredse, blandt arkitekter og hos andre byggeinteresserede, og ret benyttet åbner den mulighed for en hensigtsmæssig indretning af boligen inden for store områder af byggeriet og vil utvivlsomt også indirekte kunne få betydning for den, der bygger til sig selv.

Stk. 2 i ændringsforslag nr. 5 er efter min opfattelse en forbedring i forhold til det oprindeligt foreslåede, fordi bestemmelsen åbner mulighed for at fremme standardisering og dermed billigørelse af byggeriet, således som det lige er fremhævet af det ærede medlem hr. Adolph Sørensen.

De 70 andre ændringsforslag, vi er enige om, skal jeg ikke knytte bemærkninger til, men vende mig til de to punkter, hvorom der ikke er enighed; først vedrørende § 36, hvortil oppositionen stiller ændringsforslag nr. 45 og flertallet ændringsforslag nr. 46. Det drejer sig som tidligere omtalt af andre ordførere om indretning af forretningslokaler og visse mindre værksteder i byggeområder til boligbebyggelse. Mindretallet og flertallet er enige i, at det afgørende for, om sådanne lokaler bør indrettes i et boligkvarter, må være bebyggelsesregulerende, herunder færdselsmæssige, hensyn. Men så holder enigheden op.

Mindretallet holder på, at enhver frit skal kunne etablere sig, medmindre kommunalbestyrelsen med to tredjedele flertal modsætter sig det. Det vil medføre, at en sådan virksomhed kan etableres uden kommunalbestyrelsens vidende, og følgelig, at forbuddet bliver vanskeligt at gennemføre. Endvidere vil fordringen om kvalificeret flertal ikke harmonere med reglerne i byplanlovgivningen, hvorefter man med almindeligt flertal kan træffe tilsvarende afgørelser, lige-

som det også er fremført, at man ikke inden for noget andet område inden for kommunalforvaltningen kræver kvalificeret flertal, når det drejer sig om afgørelser af konkrete sager.

Flertallets ændringsforslag har foruden at præcisere de bebyggelsesregulerende herunder færdselsmæssige hensyn, der skal være afgørende for tilladelse til de nævnte forretningslokaler m. m., ladet udgå lovforslagets bestemmelse om, at der skal tilladelse til fra kommunalbestyrelsen i hvert enkelt tilfælde, og i stedet givet kommunalbestyrelsen myndighed til at bestemme, på hvilke steder det findes forsvarligt at etablere de omhandlede virksomheder.

Det andet punkt, vi ikke kunne nå til enighed om, var § 45 angående pligten til at holde enhver bebyggelse i forsvarlig og sømmelig stand og bygningsmyndighedernes ret til at meddele påbud om afhjælpning af mangler vedrørende vedligeholdelse. Også her har flertallet vist sig imødekommende over for oppositionens synspunkter. Vi har i vort ændringsforslag foran ordene „sømmelig stand“ indsat ordene „under hensyn til bebyggelsens beliggenhed“ og dermed klarlagt, at der ikke skal stilles samme krav overalt, men at der skal tages hensyn til omgivelserne, hvilket er meget naturligt. Ligeledes vil jeg fremhæve, at flertallets ændringsforslag begrænser bygningsmyndighedernes adgang til at meddele påbud om afhjælpning af mangler vedrørende vedligeholdelsesstanden til tilfælde vedrørende væsentlige mangler.

Da flertallet i sine 2 ændringsforslag har taget rimelige hensyn til mindretallets synspunkter, må jeg anbefale at stemme for flertallets ændringsforslag nr. 46 og nr. 55 og imod mindretallets ændringsforslag nr. 45 og nr. 54. Naturligvis anbefaler jeg at stemme for alle de øvrige ændringsforslag, som der ingen uenighed er om.

Hvad loven om brandvæsenet i købstæderne og på landet angår, skal jeg nøjes med at fremhæve det tilfredsstillende i, at vi i udvalget har opnået fuld enighed samt også enighed med justitsministeren.

Til sidst vil jeg udtrykke håb om — hvad der også er kommet frem fra anden side — at vi imellem anden og tredje behandling kan nå til fuldstændig enighed også om landsbygge loven.